

Передумови для розроблення СППР з управління закупками виробничого підприємства (на прикладі ТОВ «БМ Дистрибушн 2.0»)

А. Є. Черноплеча, С. В. Грибков, В. А. Литвинов
Національний університет харчових технологій

Управління закупками — це один з ключових елементів управління затратами на підприємстві. Ще декілька років тому основною задачею відділу постачання було забезпечити підприємство потрібними матеріалами в будь-який спосіб. Зараз же в конкурентному середовищі питання зниження витрат підприємства стає не просто актуальним, а першочерговим.

Однією з найбільш витратних статей підприємства є запас матеріалів, його підтримка та супутні витрати. Вибір підходу управління запасами залежить від багатьох чинників і в залежності від них визначається наступними «класичними» моделями [1, 2]:

- модель із фіксованим розміром замовлення, де основним значенням є розмір замовлення та постійний контроль залишку на складі;
- модель із фіксованою періодичністю між замовленнями, де визначається оптимальна партія для здійснення замовлення на поповнення запасу;
- модель із заданою періодичністю та розміром замовленням — поєднання першої та другої моделі, є більш універсальною;
- модель «мінімум — максимум», де двома основними показниками є гранично допустимий мінімальний та максимальний рівень запасу.

Для правильного вибору моделі треба провести детальний аналіз потреб області застосування. Діяльність на підприємстві «БМ Дистрибушн 2.0» характеризуються потребою в постійній підтримці мінімальної кількості необхідного матеріалу, адже крім основного планового виробництва є також діяльність сервісу, що має справи з аварійними несправностями на об'єктах обслуговування. Прості ремонтів на таких об'єктах ведуть до накопичення аварій, що може означати додаткові витрати на компенсацію збитків.

Наведені чинники створюють підстави вважати, що найкращим методом для управління запасами в даному випадку є «мінімум — максимум», що дозволить підтримувати необхідний мінімум та не дасть закупити більше, ніж потрібно, з граничним максимальним обмеженням, яке розраховується, зважаючи на рівномірність витрат цього матеріалу на виробництві.

Література

1. Бесараб Д. А. (2014) Моделі управління запасами підприємства в системі вартісно-орієнтованого управління, *Економіка і регіон*, № 3, с. 89–93.
2. Тюріна Н. М., Гой І. В., Бабій І. В. (2015) *Логістика*: навч. посіб., К.: Центр учбової літератури, 392 с.
3. Kharkianen O., Myakshylo O., Hrybkov S., Kostikov M. Development of Information Technology for Supporting the Process of Adjustment of the Food Enterprise Assortment, *EEJET*, vol. 1, no. 3(91), pp. 77–87.